

Morfologická motivácia

Morfologicky motivované sú lexikálne jednotky, ktoré vznikli slovnodruhovým prechodom.

V ďalšej časti sa budeme venovať porovnaniu slovotvornej motivácie a morfolologickej motivácie¹ jednak vo všeobecnej rovine (motivácia ako proces, vzťah a vlastnosť), jednak s ohľadom na ďalšie, systémovo-štruktúrne aspekty.

3.1 Motivácia ako proces

SM aj MM sa prejavujú ako proces utvorenia nového pomenovania: SM: *hlavný* → *hlavne*, *dnes* → *dnešok*, *veda* → *vedec*, MM: *hlavný* (adj.) → *hlavný* (subst.), *okolo* (adv.) → *okolo* (prep.), *pomocou* (subst. I. sg.) → *pomocou* (prep.). To znamená, že aj prostredníctvom SM, aj prostredníctvom MM vznikajú sekundárne lexémy, teda také, ktoré sú utvorené od iných lexikálnych jednotiek.

3.2 Motivácia ako vzťah

Motivácia ako vzťah sa prejavuje medzi motivantom a motivátom; rozdiel medzi oboma typmi motivácie je v podstate tohto vzťahu. Charakterizujme vzťah medzi motivantom a motivátom detailnejšie a všimnime si, k akým zmenám dochádza.

3.2.1 Slovnodruhovú príslušnosť

Pri SM je zmena slovného druhu fakultatívnou vlastnosťou, jestvujú motivačné dvojice, patriace do rovnakého slovného druhu (vnútro-slovnodruhovú slovotvorbu) – napr. *mama* → *mamka*, *dom* → *domisko*, *mlieko* → *mliekareň*, *pekný* → *priekny*, *malý* → *nemalý*, *robiť* → *dorobiť*, *prerobiť* → *prerábať*. Na druhej strane existuje aj medzislovnodruhovú slovotvorbu: *vládnuť* → *vládca*, *vysoký* → *zvýšiť*, *lopata* → *lopatovať*, *dnes* → *dnešný*. Slovnodruhovú príslušnosť SMn a SMt je spolukritériom pri zaradení motivátu do typu onomaziologickej kategórie (napr. Furdík, 2004). Pri MM je zmena slovného druhu obligatným kritériom. Inak povedané, slovnodruhovú zmenu je imanentnou vlastnosťou MM.

3.2.2 Morfematická zmena

Pri SM nutne dochádza k morfematickej zmene. SMt sa od SMn odlišuje tým, že motivát má o jednu slovotvorne relevantnú morfému viac ako motivant: *les-ø* → *les-ník-ø*, *dom-ø* → *dom-ác-i*. Pri tvorení slov pomocou súboru gramatických morfémm (transflexia) sa počet síce morfémm v motiváte nezvyšuje, ale morfematická štruktúra sa mení: *vy-rob-i-t'* → *vy-rob-a*. Všeobecne však platí, že čím vyšší stupeň slovotvornej motivácie, tým má slovo viac (derivačných) morfémm: *chov-a-t'* → *vy-chov-a-t'* → *vy-chov-áv-a-t'* → *vy-chov-áv-a-tel'-ø* → *vy-chov-áv-a-tel'-k-a* → *vy-chov-áv-a-tel'-k-in-ø*. Pri MM k morfematickej zmene nedochádza, MMn i MMt majú rovnaký počet morfémm. Môže však dôjsť k prehodnoteniu morfematického statusu jednotlivých morfémm: *vin-ou* (subst.) → *vin-ou* (prep.). Pôvodne substantívnu inštrumentálnu relačnú morfému *-ou* po ustrnutí tvaru a prehodnotení na predložku možno chápať skôr ako synsémantizovaný morfematický petrifikát alebo ako súčasť koreňovej morfémy, porov. formuláciu: „Pri identifikácii neplnovýznamových slovných druhov pokladáme celú lexému za jednu, len vnútorne segmentovanú koreňovú morfému“ (Sokolová,

¹ Vysvetlenie skratiek, ktoré budeme používať: SM – slovotvorná motivácia, MM – morfolologická motivácia, SMn – slovotvorný motivant, SMt – slovotvorný motivát, MMn – morfolologický motivant, MMt – morfolologický motivát.

1999, s. 11). Pri neplnovýznamových slovách, ktoré vznikli morfológickou motiváciou z plnovýznamových slov, by bolo možné uvažovať o intraradixálnej morfematickej štruktúre.

K tejto časti pripájame ešte jednu poznámku. V súvislosti s desubstantívnou adverbializáciou (prehodnotením substantíva na adverbium; k terminológii pozri ďalej) sa objavujú názory, ktoré pokladajú tento proces za záležitosť slovotvornej motivácie (Furdík 2004: 105-106; Oravec, Bajzíkova, Furdík 1988: 170-172; porov. aj Petr 1986: 499). Hovorí sa o prehodnení funkcie príslušných morfém; z predložkových a relačných substantívnych morfém sa stávajú gramatické morfémy prísloviak (Oravec, Bajzíkova, Furdík 1988: 172 [autor J. Furdík]). V Mluvnici češtiny 1 (Petr 1986: 499) sa obidva prístupy (slovotvornomotivačný a morfológikomotivačný) pokladajú za rovnocenné a v tomto zmysle sa uvažuje o druhej (sekundárnej) derivácii. Aj na tomto príklade sa ukazuje, že medzi jazykovými javmi niet diskretných hraníc, čo platí aj o vzťahu slovotvornej a morfológickej motivácie.

3.2.3 Zmena gramatického významu

Slovnodruhový prechod je podmienený zmenou gramatického významu (na kategóriálnej i subkategóriálnej úrovni); porov. Kačala (1987). Zmena nastáva v kategóriálnom komponente (komponente, ktorý je indikátorom slovnodruhovej príslušnosti): VER (s komponentom „dynamický príznak“) → SUB („predmetnosť“), ADJ („statický príznak“) → SUB („predmetnosť“), SUB („predmetnosť“) → PREP („relačnosť“) a pod. K zmene však dochádza aj v subkategóriálnych komponentoch, ktoré spoluvytvárajú gramatický „profil“ lexémy, a napokon, zmena sa dotýka aj individuálnych príznakov, ktoré však už zasahujú do lexikálneho významu (bližšie porov. Kačala 1987; Štekauer 1996).

3.2.4 Zmena syntaktickej funkcie

Pri SM k zmene syntaktickej funkcie môže, ale nemusí dôjsť. Zmena syntaktickej funkcie sa realizuje pri motivátoch transpozičného typu (*vyloviť* → *výlov*, *písať* → *písanie*), nerealizujú sa pri tvorení motivátov modifikačného typu (*žena* → *žienka*, *čítať* → *dočítať*). Pri motivátoch mutačného typu k zmene syntaktickej funkcie nedochádza pri autoderivabilnom desubstantívnom odvodzovaní (*kostým* → *kostýmér*, *Prešov* → *Prešovčan*); pri tvorení ostatných mutačných derivátov sa mení aj syntaktická funkcia. (O trichotómii transpozícia, modifikácia, mutácia porov. Dokulil 1962). Na druhej strane zmena syntaktickej funkcie je pri MM kritériálnou vlastnosťou.

K vzťahu syntaxe a MM jedna malá poznámka. Dôležitý impulz na morfológické (a lexikálne) prehodnotenie prichádza práve zo syntaktickej úrovne. Napríklad adverbializujú sa substantíva vo vetnočlenskej platnosti príslovkových určení; substantíva s inou vetnočlenskou platnosťou sa neadverbializujú, pretože na to zo strany syntaxe nezískavajú vhodné predpoklady.

3.2.5 Interakcia na osi autosémantiká ↔ synsémantiká

V rámci SM sú vzťahy medzi autosémantikami a synsémantikami pomerne „chladné“ a interakcia tu obmedzene prebieha len v smere od synsémantik k autosémantikám: porov. deprepoziciálne ododeniny typu *pred* → *predný*, *za* → *zadný*, *medzi* → *medza*, raritne deparikulatívum *ozaj* → *ozajstný*. Jediným relatívne produktívnym typom je tvorenie deinterjekčných verb typov *joj* → *jojkať*, *bú* → *bučať* (táto skupina tvorí samostatný, tzv. reprodukčný typ onomaziologickej kategórie; Dokulil, 1982b; Furdík 2004: 105); porov. aj Sokolová et al. 2005: 573-574.

V rámci MM sú vzťahy medzi autosémantikami a synsémantikami živé a pomerne intenzívne, porov. napr. desubstantívne, deadverbiálne, v menšej miere aj deverbatívne

tvorenie sekundárnych predložiek, desubstantívne tvorenie partikúl, desubstantívne tvorenie interjekcií a i. Pri SM je teda interakcia riadená v smere synsémantiká → autosémantiká, pri MM je tento smer opačný, hoci nie výlučný; desynsémantické autosémantiká sú však zriedkavé.

3.2.6 Východisko motivácie: motivant a jeho motivačný potenciál

Motivant ako východisko je veľmi dôležitý člen motivačného vzťahu. Pri skúmaní slovotvornej motivácie sa už dávnejšie poukázalo na to, že práve motivant zásadným spôsobom podmieňuje charakter motivačných procesov. Napríklad K. Buzássyová (1974) presvedčivo dokázala vplyv sémantiky a intencie slovies na deverbatívne odvodzovanie (sémantika motivátov, motivačná potencia).

V rámci SM je motivátom celá lexéma, v rámci MM je to gramatický tvar. Preto sa oprávnenne tvrdí, že:

[Tvorenie slovnodruhovým prechodom] sa od tvorenia slov výrazne odlišuje okrem iného tým, že východiskom nového tvorenia nie sú, resp. nemusia byť základné slovnodruhové podoby, resp. ich základy, lež práve ich paradigmaticky rozlične viazané podoby (Horecký et al. 1989: 212).

Uvedenú formuláciu by sme si dovolili spresniť v tom zmysle, že slovotvorným motivantom nie je základná podoba slova, ale lexéma ako celok. Celú lexému, prirodzene, najčastejšie reprezentuje základný, pomenovací tvar. Výnimkou sú prípady, keď ako formálny motivant figurujú napr. slovesné tvary 3. os. indikatívu prézenta typu *sej-ú* → *sej-ba*, alebo -l-ové participiálne tvary typu *prišiel* → *prišel-ec*.

Poznámka: Aj z tohto hľadiska za adekvátnejšie skúmanému javu považujeme uvažovať nie o morfológickomotivačnej potencii *lexém*, ale jednotlivých *gramatických tvarov*. Napríklad pri slovesách sa ako najlepšie motivanty ukazujú neurčité tvary (činné i trpné prídavia, prechodníky), určité slovesné tvary sa slovnodruhovo prehodnocujú len zriedkavo (porov. častice typu *hádám*, *dúfam*, *myslím*, *povedzme* či interjekcie typu *pod'*, *hybaj*). Túto problematiku však v príspevku neriešime.

V súvislosti s motivantom sa do popredia dostáva otázka, od akých typov motivantov sa tvorí veľké množstvo pomenovaní a od akých nie. Inak povedané, veľmi dôležitým aspektom motivanta je jeho motivačný (nominačný) potenciál, čiže schopnosť byť východiskom tvorenia nových lexikálnych jednotiek.

O sústave činiteľov, vplývajúcich na motivačný potenciál slovotvorných motivantov, porov. J. Furdík (2004, s. 79 – 80). Na tomto mieste sa zmienime aspoň o jednom kritériu, o slovnodruhovej príslušnosti. Slovotvorne najpotentnejšie sú verbá (45 % všetkých motivátov má slovesný základ), substantíva (40 %), adjektíva (10 %). Ostatné slovné druhy sú slovotvorne veľmi málo aktívne. Prieskum, ktorý by aspoň orientačne vymedzil transkategorizačnú potenciu jednotlivých slovných druhov, k dispozícii nemáme. Preto na základe malej vzorky môžeme len odhadnúť, ktoré lexémy sú transkategorizačne najaktívnejšie.

Medzi najproduktívnejšie slovné druhy v rámci MM patria substantíva, verbá a adjektíva. Zo substantív sa tvoria predovšetkým synsémantiká: prepozície, partikuly, interjekcie, v menšej miere konjunkcie; z autosémantik sa substantíva prehodnocujú predovšetkým na okolnostné adverbiá, príležitostne na adjektíva). Z verb (predovšetkým z neurčitých tvarov) sa tvoria adjektíva, substantíva, prepozície, partikuly, interjekcie. Adjektíva sa prehodnocujú len na substantíva, avšak takéto tvorenie je synchronne najproduktívnejším transkategorizačným typom (prehľad jednotlivých typov pozri sub 5).

Pri porovnaní celkového motivačného potenciálu je zrejmé, že SM je produktívnejším nominačným postupom než MM, pretože, rámcovo povedané, dokáže plnohodnotnejšie uspokojiť nominačné potreby používateľov jazyka. SM sa realizuje komplexne na úrovni

obsahu aj formy, prostredníctvom rozčlenenosti svojej vonkajšej formy má schopnosť poukázať na rozčlenenosť obsahu, je tak nápoved'ou lexikálneho významu a zohráva dôležitú úlohu v komunikačnom procese ako systemizátor, integrátor, kondenzátor a adaptátor (porov. Furdík 1993).

Doteraz naznačené súvzťahnosti a odlišnosti medzi slovotvornou a morfológickou motiváciou možno tabuľkovo znázorniť takto:

slovotvorná motivácia	morfológická motivácia
sekundárnosť motivátov	sekundárnosť motivátov
± slovnodruhová zmena	+ slovnodruhová zmena
+ zmena morfématickej štruktúry	– zmena morfématickej štruktúry
± zmena gramatického významu	+ zmena gramatického významu
± zmena syntaktickej funkcie	+ zmena syntaktickej funkcie
menšia interakcia medzi autosémantikami a synsémantikami	väčšia interakcia medzi autosémantikami a synsémantikami
motivantom je lexéma	motivantom je gramatický tvar

4. Motivačná dynamika

Lexikálna zásoba je v neustálom pohybe. Tento fakt sa nemohol neprejavíť aj v koncepcii lexikálnej motivácie, kde sa s dynamikou počíta ako s imanentnou vlastnosťou lexikálneho systému. Lexikálna motivácia môže vznikáť, trvať, meniť sa, zaniknúť (Furdík 2000b, 2002). Motivácia trvá, pokiaľ sa uvedomuje súvzťahnosť medzi motivantom a motivátom, napr. SM: *výška* → *výškar*, *stôl* → *stolík*; MM: *očné (oddelenie)* → *očné*, *tuším* → *tuším*. Keď sa usúvzťahnosť oslabuje, postupne dochádza k strate motivácie, k demotivácii: SM: *vliecť* → *vlak*, *voda* → *vedro*. Podobne je to aj pri MM: (*veriť*) → *veru*, (*rieť*) → *reku*, (*vrať*) → *vraj*; (*hľadiť*) → *hľa*, *ľala*.

5. Typológia morfológickej motivácie

Tak ako sa pri slovotvornej motivácii vymedzujú slovotvorné útvary (predovšetkým slovotvorný typ), ani MM nie je jednoliaty jav, ale realizuje sa rôznymi spôsobmi. Slovotvorný typ sa vymedzuje ako zoskupenie slovotvorne motivovaných slov, ktoré majú spoločné tri vlastnosti: (1) typ slovotvorného základu, (2) slovotvorný formant, (3) slovotvorný význam, napr. *učiteľ* – *riaditeľ* – *vábitel*.

V rámci MM navrhujeme uvažovať o transkategorizačnom type, teda zoskupení lexém, ktoré majú spoločné tieto vlastnosti: (1) slovnodruhovú príslušnosť motivantu, (2) slovnodruhovú príslušnosť motivátu, a z toho vyplývajúci (3) rovnaký spôsob transkategorizácie. Pri typológii MM teda berieme do úvahy predovšetkým slovnodruhovú príslušnosť členov motivačnej dvojice, ktorá rozhoduje o charaktere transkategorizácie zmeny.

M. Dokulil (1982a) upozorňuje, že termíny substantivizácia, adjektivizácia a pod. sa niekedy používajú len vzhľadom na cieľové, výsledné slovo bez zreteľa na príslušný proces. Ukazuje sa, že na pomenovanie jednotlivých transkategorizačných typov možno kvôli presnejšej charakteristike uplatniť dvojslovné termíny, v ktorých prvá časť (s prefixom de-) poukazuje na motivant a druhá časť sa týka motivátu (sufixom -izácia zdôrazňujeme procesúalnu stránku javu): napr. *deadjektívna substantivizácia*, *deverbatívna prepozicionalizácia* a pod. V ďalšej časti stručne zhrnieme jednotlivé transkategorizačné typy (na podrobnejší komentár však nemáme priestor).

1. Resémantizácia (onomaziologická rekategorizácia)

1.1 Transflexivizácia (zmena, najmä redukcia paradigmy)

1.1.1 Substantivizácia:

1.1.1.1 Deadjektívna (ADJ → SUB): *hlavný, známy, prítomný, triedny, príbuzný, hluchonemý, občiansky, ženatý, slobodný; materská, ženská, stará, mladá, domáca, konečná, zubatá; očné, drobné, údené, hovädzie; pozostali, mladí*. Ide o veľmi produktívny typ, ktorý vzniká najmä elipsou substantívnej časti v rámci adjektívno-substantívnej syntagmy: *triedny profesor* → *triedny*, *konečná zastávka* → *konečná*, *údené mäso* → *údené*.

1.1.1.2 Deverbatívna (departicipiálna) (VER_{PART} → SUB): z trpného prídavia: *nadriadený, predstavený, obžalovaný, napadnutý, trestaný, pálený*; z činného prídavia: *pracujúci, skúšajúci, súťažiaci, nevidiaci, cestujúci, nakupujúci, účinkujúci, vyšetrujúci*.

1.1.1.3 Depronominálna (PRON → SUB): *môj, moja, naši, vaši, tvoj, tvoja, svoje*. Tento transkategorizačný typ je uzavretý vzhľadom na malý počet pronomín v jazyku.

1.1.2 Adjektivizácia:

1.1.2.1 Deverbatívna (departicipiálna) (VER_{PART} → ADJ): z trpného prídavia: *zarastený, uhladený, platený, lepený, pletený*; z činného prídavia: *osviežujúci, vyhovujúci, vynikajúci, všemohúci*.

1.1.2.2 Deadverbiálna (ADV → ADJ): *nanič* (*Je mi nanič_{ADV}* – *nanič_{ADJ} človek*).

1.1.2.3 Denumerálna (NUM → ADJ): *posledný_{NUM} RAD. NEURČ.* → *posledný_{ADJ}*.

1.1.3 Pronominalizácia – denumerálna (NUM → PRON): *jeden_{NUM}* → *jeden_{PRON}* („*istý, nejaký*“), *druhý_{NUM}* → *druhý_{PRON}* („*iný*“).

1.2 Deflexivizácia (petrifikácia)

1.2.1 Adjektivizácia:

1.2.1.1 Desubstantívna (SUB → ADJ): *mrcha_{SUB}* (*Pozri na tú mrchu.*) → *mrcha_{ADJ}* (*mrcha človek*); *pluha, paskuda, čert*.

1.2.2 Adverbializácia:

1.2.2.1 Desubstantívna (SUB → ADV): *večer, ráno, načas*. Konštatovali sme, že niektorí autori (napr. J. Furdík 2004) tento transkategorizačný typ pokladajú za záležitosť slovotvornej motivácie.

1.2.2.2 Deverbatívna (detransgresívna) (VER_{TRANSGR} → ADV): z prechodníka: *chtiac-nechtiac, vstávajúc-liehajúc*.

2. Desémantizácia (gramatikalizácia)

2.1 Prepozicionalizácia:

2.1.1 Desubstantívna (SUB → PREP): jednoduchá: *začiatkom, koncom, vďaka, ohľadom, pomocou, následkom, postupom, priebehom, prostredníctvom, vinou*; zložená: *v závislosti od, v rámci, pod vplyvom, vo vnútri, vo veci, v otázke, v porovnaní s, v dôsledku, vo funkcii*. Tento typ je produktívny, pretože desubstantívne sekundárne preložky sa v jazyku neustále utvárajú, predovšetkým z predložkových pádov.

2.1.2 Deadverbiálna (ADV → PREP): *hore, dole, vyše, niže, blízko, rovno*.

2.1.3 Deverbatívna (detransgresívna) (VER_{TRANSGR} → PREP): jednoduchá: *počnúc, počínajúc, končiac*; zložená: *nehovoriac o, nehľadiac na, začínúc od*.

2.2 Konjunkcionalizácia:

2.2.1 Depronominálna (PRON → CONJ): *čo* (*Čo_{PRON} robíš?* – *Už je rok, čo_{CONJ} zomrel.*), *pokiaľ, ako, pokiaľ, beztoho, a preto, tak, a tak, i tak aj tak, ani tak*.

2.2.2 Deadverbiálna (ADV → CONJ): *náhle, naprv – potom: naprv_{ADV} + potom_{ADV}* → (*najprv – potom*)_{CONJ}.

2.2.3 Desubstantívna (SUB → CONJ): *v prípade, ak; s cieľom, aby; v čase, keď*. Vzniká spojením substantíva (v predložkovom páde) s inou predložkou.

2.3 Partikulizácia. Častice (partikuly) sa vyznačujú veľmi živým vzťahom k ostatným (autosémantickým i synsémantickým) slovným druhom.

2.3.1 Desubstantívna (SUB → PART): *dokonca, žiaľ, slovom, pravda, figu, vskutku* (synchronne demotivované), pri typoch *neúrekom, doslova, dokopy* môžeme uvažovať o sprostredkovej desubstantívnej partikulizácii prostredníctvom adverbíí. Môžeme tu teda uvažovať o sprostredkovej morfologickej motivácii (porov. dichotómiu bezprostredná/sprostredkovaná motivácia; Furdík 2004: 28).

2.3.2 Deverbatívna (VER → PART): *myslím, dúfam, prosím, povedzme, hádam, prepytujem*. Partikulizujú sa predovšetkým slovesné tvary 1. os. sg., pl. indikatívu a imperatívu. Za demotivované alebo sčasti demotivované môžeme pokladať častice *veru, reku, vraj, možbyť*.

2.3.3 Depronominálna (PRON → PART): *ono, to, čo, akože, takto, tam, inak/ináč, kde, tu, takisto*. Najintenzívnejšie vzťahy možno zaregistrovať medzi partikulami a pronominami (Ružička et al. 1966: 805 – 806).

2.3.4 Deadverbiálna (ADV → PART): okrem prípadov, ktoré sme spomínali sub 1.2.3.1, vyskytujú sa aj „čisté“ typy deadverbiálne častice: *jednoducho, hlavne, skôr, skoro, rozhodne, určite, dobre, čisto, samozrejme*.

2.3.5 Denumerálna (NUM → PART): *jedno* (vo význame „hádam, asi“), *raz*.

2.3.6 Depropozicionálna (PROPOZ → PART): Za osobitný typ pokladáme aj častice, vzniknuté prehodnotením výpovedí alebo ich častí: *bodaj, bodajže, verubože, javeru, namojdušu*.

2.4 Interjekcionalizácia:

2.4.1 Desubstantívna (SUB → INT): ide najmä o pôvodne vokatívne tvary (*bože, človeče, kriste,*), na hranici medzi desubstantívnu a depropozičným typom (porov. ďalej) stoja citoslovčia, ako *preboha, prepánajána, pre Kristove rany, ježišmáriaJozef* a pod.

2.4.2 Deverbatívna (VER → INT): *hl'a, l'a'a* (vzniknuté deformáciou slovesného tvaru *hl'ad'*, synchronne demotivované); *pod', pod'ho; pich, kop, hmat, myk, fac*. V Morfológii slovenského jazyka (Ružička 1966: 824) sa uvádza, že interjekcie typu *myk, fac*, ktoré majú slovesný základ, sa prehodnotili v tom zmysle, že synchronne ich možno považovať za východiskové lexémy; takéto chápanie sme uplatnili aj v Slovníku koreňových morféme slovenčiny (Sokolová et al. 2005).

2.4.3 Depropozičná (PROPOZ → INT): *bisťubohu, bohuprisahám, bohuprisám, prisámvačku, na moj veru, na moj pravdu* (viaceré lexémy tohto typu sú synchronne demotivované).

3. Sémantizácia:

3.1 Adverbializácia:

3.1.1 Deprepozicionálna (PREP → ADV): *vedľa, naproti, za, proti, mimo, oproti*.

3.1.2 Deinterjekcionálna (INT → ADV): *fuč, cikcak, tralalom, čihi, hota*.

3.2 Adjektivizácia:

3.2.1 Deinterjekcionálna (INT → ADJ): *hurá* (adjektívum vo význame „rýchly, nedomyšlený, unáhlený“: *hurá systém*), *hej* (zastarané vo význame „výborný“).

Tabuľkový prehľad jednotlivých transkategorizačných typov

morfológická motivácia	resémantizácia	transflexivizácia	substantivizácia	deadjektívna		
				deverbatívna		
				depronominálna		
			adjektivizácia	deverbatívna		
				deadverbiálna		
				denumerálna		
			pronominalizácia	denumerálna		
				deflexivizácia	adjektivizácia	desubstantívna
					deverbatívna	
			adverbializácia	desubstantívna		
	deverbatívna					
	desémantizácia		prepozicionalizácia	desubstantívna		
				deadverbiálna		
				deverbatívna		
			konjunkcionalizácia	depronominálna		
				deadverbiálna		
				desubstantívna		
			partikulizácia	desubstantívna		
				deverbatívna		
				depronominálna		
				deadverbiálna		
				denumerálna		
				depropozičná		
			interjekcionalizácia	desubstantívna		
				deverbatívna		
				depropozičná		
			sémantizácia		adverbializácia	deprepozicionálna
deinterjekcionálna						
adjektivizácia					deinterjekcionálna	

